

31 Οκτωβρίου, 1995

[ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΑ ΑΡΘΡΑ 146 ΚΑΙ 28 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΙΑΚΩΒΟΣ Δ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ ΚΑΙ ΑΛΛΟΣ,

Αιτητές,

v.

ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ, ΜΕΣΩ
ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ,

Καθ' ων η αίτηση.

(Συνεκδικαζόμενες Υποθέσεις Αρ. 913/93, 970/93)

- 5 *Δημόσιοι Υπάλληλοι — Διορισμοί — Θέσεις πρώτου διορισμού και προαγωγής — Πλήρωση θέσης Διευθυντής Τμήματος — Άρθρο 34 του περί Δημόσιας Υπηρεσίας Νόμου (Ν. 1/90) — Η παράγραφος (9) ως προς τις συστάσεις του Προϊσταμένου — Ανενεργή εφόσον πληρούται θέση Προϊσταμένου — Παράνομη ανάμειξη άλλου αναρμόδιου λειτουργού στην κριθείσα περίπτωση.*
- 10 *Διοικητικό Δίκαιο — Συλλογικά όργανα — Κακή σύνθεση — Συμμετοχή προσώπου μη προβλεπόμενου από το νόμο σε συνεδρία της Ε.Δ. Υ. — Παράβαση της αρχής της νομιμότητας και της χρηστής διοίκησης.*
- 15 *Οι αιτητές προσέβαλαν την προαγωγή του ενδιαφερομένου μέρους στη θέση Διευθυντή Τμήματος Οδικών Μεταφορών.*
- 15 *Το Ανώτατο Δικαστήριο, ακυρώνοντας την επίδικη απόφαση, αποφάσισε ότι:*
- 20 *1. Στην υπό εξέταση υπόθεση δεν έχει εφαρμογή το Άρθρο 17 του περί Δημόσιας Υπηρεσίας Νόμου (Ν. 1/90) αλλά το Άρθρο 34 το οποίο αναφέρεται στη διαδικασία για την πλήρωση θέσεων Πρώτου Διορισμού και Προαγωγής. Αλλ' εν πάση περιπτώσει, ενόψει των συνθηκών της παρούσας υπόθεσης ότι δηλαδή η κενή θέση ήταν θέση Προϊσταμένου του Τμήματος και η εφαρμογή του Άρθρου 34(9) όσον αφορά "τις συστάσεις του Προϊσταμένου του οικείου Τμήματος" καθίσταται ανενεργός. Δεν καθίστα-*
- 25

ται αναγκαία η παρουσία του Γενικού Διευθυντή του Υπουργείου πολύ δε περισσότερο η παρουσία εκπροσώπου του Υπουργείου αφού πουθενά δεν προβλέπεται κάτι τέτοιο στο Νόμο.

Κι αν ακόμα θεωρηθεί ότι ήταν απαραίτητη η παρουσία εκπροσώπου του Γενικού Διευθυντή λόγω του ότι ο ίδιος κωλυόταν, αυτή δεν θα ήταν οπωσδήποτε του Διευθυντή του Τμήματος Αρχαιοτήτων ο οποίος δεν είχε καθόλου γνώση ούτε των υποψηφίων ούτε των καθηκόντων και προσόντων της κενής θέσης. Πώς λοιπόν ήταν δυνατόν, ο Διευθυντής του Τμήματος Αρχαιοτήτων, να κρίνει και να συστήσει τους υποψηφίους για τη θέση του Διευθυντή στο Τμήμα Οδικών Μεταφορών. Όπως φαίνεται και από τα πρακτικά των συνεδριάσεων της Ε.Δ.Υ., δόθηκε υπέρμετρη βαρύτητα στις κρίσεις και συστάσεις του εκπροσώπου της αρμοδίας αρχής.

2. Η προσβαλλόμενη απόφαση πρέπει ν' ακυρωθεί γιατί λήφθηκε από όργανο του οποίου η σύνθεση ήταν ελαττωματική δηλαδή συμμετείχε στην Επιτροπή Δημόσιας Υπηρεσίας πρόσωπο μη προβλεπόμενο από το Νόμο.

Η θέση της Νομολογίας του Ανωτάτου Δικαστηρίου είναι ξεκάθαρη πάνω στο θέμα αυτό. Ενδεικτικά αναφέρεται την υπόθεση **Πετρίδης ν. Αρχής Βιομηχανικής Κατάρτισης**.

Επειδή ο Διευθυντής του Τμήματος Αρχαιοτήτων ήταν στην κλίμακα Α16, αυτό και μόνο δεν ικανοποιεί το σκοπό του νομοθέτη τον οποίο είχε υπόψη του όταν συνέτασσε το Άρθρο 34(9) και έγραφε για "συστάσεις του Προϊσταμένου του οικείου Τμήματος".

3. Η διοίκηση κατά την άσκηση της διακριτικής της εξουσίας πρέπει να καθοδηγείται από το νόμο και από ορισμένες γενικά παραδεκτές αρχές του διοικητικού δικαίου.

Στην υπό εξέταση υπόθεση η διοίκηση ενήργησε ενάντια στο νόμο και στην αρχή της χρηστής διοίκησης.

Οι προσφυγές επιτυγχάνουν με Α.Κ.350 έξοδα.

Αναφερόμενες υποθέσεις:

Παπαδόπουλος ν. Δημοκρατίας (1992) 4 Α.Α.Δ. 1495,

Πετρίδης ν. Αρχής Βιομηχανικής Κατάρτισης (1989) 3 Α.Α.Δ. 933.

Προσφυγές.

5 Προσφυγές εναντίον της απόφασης των καθ' ων η αίτηση με την οποία προήχθηκε το ενδιαφερόμενο μέρος στη μόνιμη θέση Διευθυντή (Τακτικός Προϋπολογισμός), Τμήμα Οδικών Μεταφορών, από 1.11.93, αντί και/ή οι αιτητές.

A. Σ. Αγγελίδης, για τους Αιτητές.

10 T. Πολυχρονίδου, Δικηγόρος της Δημοκρατίας Α', για τους Καθ' ων η αίτηση.

Cur. adv. vult.

15 ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗΣ, Δ.: Οι αιτητές με τις παρούσες προσφυγές ζητούν την πιο κάτω θεραπεία:-

20 "Δήλωση του Δικαστηρίου ότι η πράξη και/ή απόφαση του καθ' ου η αίτηση η οποία δημοσιεύτηκε στις 5.11.93 στην Επίσημη Εφημερίδα της Δημοκρατίας και με την οποίαν προήγαγε τον Ρένο Ιωαννίδη στη μόνιμη θέση Διευθυντή (Τακτικός Προϋπολογισμός), Τμήμα Οδικών Μεταφορών, από την 1.11.93 αντί και/ή στη θέση των αιτητών είναι άκυρη, παράνομη και στερημένη οποιουδήποτε έννομου αποτελέσματος."

25 Οι υπό τους άνω τίτλους και αριθμούς προσφυγές συνεκδικάστηκαν γιατί εγείρονται σ' αυτές τα ίδια νομικά σημεία και γεγονότα.

30 Ο Γενικός Διευθυντής του Υπουργείου Συγκοινωνιών και Έργων με επιστολή του με αριθμό Φακέλου Υ.Σ.Ε. 162/67/Η/5 και ημερομηνία 3/2/1993 ζήτησε την πλήρωση της θέσης Διευθυντή Τμήματος Οδικών Μεταφορών που θα κενωνόταν από 1/4/1993 λόγω αφυπηρέτησης του κατόχου της.

35 Επειδή σύμφωνα με το Σχέδιο Υπηρεσίας η θέση Διευθυντή Τμήματος Οδικών Μεταφορών είναι θέση Πρώτου Διορισμού και Προαγωγής η Επιτροπή Δημόσιας Υπηρεσίας (Ε.Δ.Υ.) στη συνεδρίασή της στις 16/2/1993, αποφάσισε να δημοσιευτεί η πιο πάνω θέση στην Επίσημη Εφημερίδα της Δημοκρατίας και να
40 δοθεί προθεσμία τριών εβδομάδων για την υποβολή αιτήσεων.

Η θέση αυτή δημοσιεύτηκε στην Επίσημη Εφημερίδα της Δημοκρατίας με ημερομηνία 26/2/1993 και αριθμό γνωστοποίησης 514 με τελευταία ημερομηνία υποβολής αιτήσεων τις 19/3/1993.

Σε ανταπόκριση στην πιο πάνω γνωστοποίηση υποβλήθηκαν συνολικά 22 αιτήσεις.

Σύμφωνα με το άρθρο 32(1) των περί Δημόσιας Υπηρεσίας Νόμων του 1990 έως 1991 οι θέσεις Προϊσταμένων Τμημάτων εξαιρούνται από τη διαδικασία των Συμβουλευτικών Επιτροπών.

5

Η Ε.Δ.Υ. στη συνεδρίασή της στις 12/5/1993, αφού εξέτασε τις αιτήσεις έκρινε ότι έξι αιτητές δεν ικανοποιούσαν τα απαιτούμενα προσόντα ενώ αποφάσισε να ζητηθούν στοιχεία για ένα υποψήφιο αναφορικά με την κατοχή του προσόντος της πενταετούς διοικητικής πείρας που προβλέπει το Σχέδιο Υπηρεσίας. Για άλλους τρεις υποψήφιους η Ε.Δ.Υ. αποφάσισε όπως παρακαθήσουν σε γραπτή εξέταση για διαπίστωση του προσόντος της "πολύ καλής γνώσης της Αγγλικής".

10

15

Η Ε.Δ.Υ. στη συνεδρίασή της με ημερομηνία 2/6/1993 συνεχίζοντας την εξέταση των αιτήσεων έκρινε ότι 15 υποψήφιοι ικανοποιούσαν τα απαιτούμενα προσόντα και αποφάσισε να τους καλέσει σε προφορική εξέταση ενώπιόν της σε ημερομηνίες που θα ορίζονταν αργότερα. Στις συνεδριάσεις αποφασίστηκε να παραστεί και ο Γενικός Διευθυντής του Υπουργείου Συγκοινωνιών.

20

Ο υποψήφιος Κ. Χατζηκωνσταντίνου με επιστολή του με ημερομηνία 15/7/1993 έφερε σε γνώση της Ε.Δ.Υ. ότι η κόρη του Γενικού Διευθυντή του Υπουργείου Συγκοινωνιών και Έργων είναι σύζυγος του αδελφού της συζύγου του επίσης υποψήφιου κ. Ιάκωβου Παπαδοπούλου (Αιτητή στην Προσφυγή 913/93), ζητώντας από την Επιτροπή να χειριστεί το θέμα κατά τον καλύτερο τρόπο ώστε να μην υπάρχει ελάχιστη υπόνοια για άνιση μεταχείριση.

25

30

Ο ίδιος ο Γενικός Διευθυντής του Υπουργείου Συγκοινωνιών και Έργων με επιστολή του ημερομηνίας 16/7/1993, πληροφόρησε την Ε.Δ.Υ. ότι ένας από τους υποψήφιους τυγχάνει σύγαμβρος της θυγατέρας του και ζήτησε να του επιτραπεί να μην παρευρεθεί στις συνεδριάσεις της Ε.Δ.Υ. κατά τις οποίες θα γίνοντουσαν οι προφορικές εξετάσεις των υποψηφίων.

35

Ο Πρόεδρος της Ε.Δ.Υ. με επιστολή του ημερομηνίας 16/7/1993, πληροφόρησε το Γενικό Διευθυντή, ότι υπό τις περιστάσεις κρίνεται σκόπιμο να μην παρευρεθεί στις συνεδριάσεις της Ε.Δ.Υ. κατά τις οποίες θα γινόταν η προφορική εξέταση των υποψηφίων. Περαιτέρω τον κάλεσε να ενημερώσει τον Υπουργό Συγκοινωνιών προκειμένου να ορίσει άλλο λειτουργό για να πα-

40

5 ρευρεθεί στις πιο πάνω συνεδριάσεις της Ε.Δ.Υ. ως εκπρόσωπος του Υπουργείου. Ο Γενικός Διευθυντής πληροφόρησε την Ε.Δ.Υ. ότι ο Υπουργός όρισε τον κ. Δήμο Χρήστου, Διευθυντή του Τμήματος Αρχαιοτήτων, για να εκπροσωπήσει το Υπουργείο κατά την προφορική εξέταση των υποψηφίων για τη θέση Διευθυντή Οδικών Μεταφορών.

10 Η Ε.Δ.Υ. στις 19/7/1993 μελέτησε το Σχέδιο Υπηρεσίας της υπό πλήρωση θέσης καθώς και τις πρόνοιες της Νομοθεσίας για την αναμενόμενη συμβολή του εκπροσώπου του Υπουργείου Συγκοινωνιών που, μεταξύ άλλων εξυπακούει την υποβολή σύστασης για τον πιο κατάλληλο υποψήφιο, αποφάσισε να μελετήσει περαιτέρω το όλο θέμα και να συμβουλευθεί το Γενικό Εισαγγελέα. Η εξέταση των υποψηφίων που ήδη είχε οριστεί αναβλήθηκε.

15 Η Ε.Δ.Υ. με επιστολή της ημερομηνίας 30/7/1993 έθεσε υπόψη του Γενικού Εισαγγελέα τα γεγονότα της υπόθεσης υποβάλλοντας το ερώτημα κατά πόσον είναι νομικά ορθό η Ε.Δ.Υ. να δεχθεί ως εκπρόσωπο του Υπουργείου Συγκοινωνιών και Έργων το Διευθυντή του Τμήματος Αρχαιοτήτων κατά την ενώπιόν της προφορική εξέταση των υποψηφίων.

25 Ο Γενικός Εισαγγελέας, με επιστολή του ημερομηνίας 8/8/1993 συμβούλευσε την Επιτροπή να δεχθεί να παραστεί ως εκπρόσωπος του Υπουργείου, ο Διευθυντής του Τμήματος Αρχαιοτήτων και να αποδώσει στη συμμετοχή του τόση βαρύτητα όση επιτρέπουν τα προβλήματα που προκύπτουν από το γεγονός ότι τα καθήκοντα και τα προσόντα του Διευθυντή του Τμήματος Αρχαιοτήτων δε σχετίζονται με τις απαιτήσεις της υπό πλήρωση θέσης.

30 Η Ε.Δ.Υ. πράγματι στις 19/8/1993 αφού έλαβε υπόψη το περιεχόμενο της πιο πάνω γνωμάτευσης του Γενικού Εισαγγελέα αποφάσισε και κάλεσε το Διευθυντή του Τμήματος Αρχαιοτήτων για να παραστεί ως εκπρόσωπος της Αρμόδιας Αρχής στην ενώπιόν της προφορική εξέταση των υποψηφίων.

40 Στη συνέχεια η Ε.Δ.Υ. δέχτηκε σε ατομική προφορική εξέταση τους υποψηφίους που κατείχαν τα προσόντα, σε διάφορες ημερομηνίες.

Στις πιο πάνω συνεντεύξεις τόσο ο εκπρόσωπος του Υπουργείου Συγκοινωνιών όσο και ο Πρόεδρος και τα μέλη της Επιτροπής υπέβαλαν στους υποψηφίους ερωτήσεις σε γενικά θέματα και κυρίως σε θέματα σχετικά με τα καθήκοντα της θέσης.

Κατά τη συνεδρίαση της 8/10/1993 ο εκπρόσωπος της αρμοδίας αρχής αξιολόγησε την απόδοση των υποψηφίων στην προφορική εξέταση και σύστησε δύο υποψηφίους, τον αιτητή στην Προσφυγή 913/93 και το Ενδιαφερόμενο Μέρος, ως τους επικρατέστερους για προαγωγή.

5

Η Ε.Δ.Υ. στις 14/10/1993 αξιολόγησε και η ίδια την απόδοση των υποψηφίων και στη συνέχεια ασχολήθηκε με τη γενική αξιολόγηση και σύγκριση των υποψηφίων.

10

Η Ε.Δ.Υ. λαμβάνοντας υπόψη όλα τα ενώπιόν της ουσιαστικά στοιχεία, έκρινε κατά πλειοψηφία ότι το ενδιαφερόμενο μέρος υπερείχε γενικά των άλλων υποψηφίων και αποφάσισε την προαγωγή του στη μόνιμη θέση Διευθυντή Τμήματος Οδικών Μεταφορών.

15

Η πιο πάνω προαγωγή δημοσιεύτηκε στην Επίσημη Εφημερίδα της Δημοκρατίας με ημερομηνία 5/11/1993 και αριθμό γνωστοποίησης 3479.

Εναντίον της πιο πάνω απόφασης καταχωρίστηκε η παρούσα προσφυγή στις 23/11/1993.

20

Ένας από τους νομικούς ισχυρισμούς που προβλήθηκε από το δικηγόρο των αιτητών είναι ότι η αυτοεξαίρεση του Γενικού Διευθυντή του Υπουργείου Συγκοινωνιών και Έργων λόγω συγγένειας μ' ένα από τους υποψήφιους και η επιλογή από τον Υπουργό του Διευθυντή του Τμήματος Αρχαιοτήτων ως εκπροσώπου του Υπουργείου κατά τη διάρκεια των προφορικών συνεντεύξεων των υποψηφίων έγινε παράνομα.

25

30

Επιχειρηματολογώντας ο δικηγόρος των αιτητών ανέφερε μεταξύ άλλων ότι η κενή θέση ήταν του Προϊσταμένου του Τμήματος και για το λόγο αυτό δεν ετίθετο θέμα σύστασης του Προϊσταμένου του οικείου Τμήματος, αφού δεν υπήρχε. Και ότι η επικαλούμενη συγγένεια του Γενικού Διευθυντή του Υπουργείου μ' ένα από τους υποψήφιους ούτε στενή ήταν ούτε επέφερε αυτόματα εξαίρεση. Πολύ δε περισσότερο δεν ετίθετο θέμα να "ορίσει ο Υπουργός ως εκπρόσωπο του Υπουργείου" για να παρευρεθεί στην Ε.Δ.Υ. κατά τη διάρκεια των προσωπικών συνεντεύξεων του Διευθυντή του Τμήματος Αρχαιοτήτων. Ο Νόμος δεν παρέχει τέτοια εξουσία στον Υπουργό. Σε καμία περίπτωση δε γίνεται στο Νόμο (Νόμος 1/90) αναφορά για "εκπρόσωπο του Υπουργείου".

35

40

Η Επιλογή και συμμετοχή του Διευθυντή του Τμήματος

Αρχαιοτήτων στη διαδικασία ενώπιον της Ε.Δ.Υ. έγινε παράνομα και ότι αυτό σύμφωνα με τη Νομολογία του Ανωτάτου Δικαστηρίου αποτελεί λόγο ακύρωσης της επίδικης πράξης.

5 Ακόμη ο δικηγόρος των αιτητών, αναφέρθηκε στο άρθρο 34(9) του Νόμου, το οποίο απαιτεί σύσταση από συγκεκριμένο λειτουργό, τον Προϊστάμενο του Οικείου Τμήματος. Εφόσον η κενή θέση ήταν για τη θέση του Προϊσταμένου στο Τμήμα Οδικών Μεταφορών η σύσταση του άρθρου 34(9) καθώς και η Συμβουλευτική Επιτροπή του άρθρου 32 δεν έπρεπε να εφαρμοστούν αλλά να παραμείνουν ανενεργά στην υπό εξέταση υπόθεση.

10 Από την άλλη, η δικηγόρος της Δημοκρατίας, επικαλούμενη την απόφαση του Δικαστηρίου τούτου, στην υπόθεση **Παπαδόπουλος ν. Δημοκρατίας** (1992) 4 Α.Α.Δ. 1495, την οποία η Επιτροπή είχε υπόψη της, όπως προκύπτει από την επιστολή της ημερομηνίας 30/7/1993, προς το Γενικό Εισαγγελέα και η οποία αφορούσε παρόμοια περίπτωση, θεώρησε ότι η απόφαση της Επιτροπής, ότι δεν ήταν σκόπιμο να παρευρεθεί στις συνεντεύξεις ο Γενικός Διευθυντής, ήταν εύλογα επιτρεπτή και ότι δεν χωρούσε επέμβαση του Δικαστηρίου.

15 Επικαλέστηκε ακόμα, η δικηγόρος της Δημοκρατίας, το άρθρο 17 του Περί Δημόσιας Υπηρεσίας Νόμου (Νόμος 1/90), ότι η Επιτροπή μπορεί να απαιτήσει μέσω της αρμόδιας αρχής από οποιονδήποτε δημόσιο λειτουργό να προσέλθει και να βοηθήσει την Επιτροπή πάνω σε οποιονδήποτε ζήτημα το οποίο η Επιτροπή έχει να εξετάσει κατά την άσκηση των αρμοδιοτήτων της. Και ακόμα, ότι αρμόδια αρχή, σύμφωνα με το άρθρο 2 του Νόμου, είναι ο Υπουργός και στη συγκεκριμένη περίπτωση ο Υπουργός Συγκοινωνιών και Έργων.

20 Δε συμφωνώ με τη θέση αυτή του δικηγόρου των καθ' ων η αίτηση. Στην υπό εξέταση υπόθεση δεν έχει εφαρμογή το άρθρο 25 17 του Νόμου αλλά το άρθρο 34 το οποίο αναφέρεται στη διαδικασία για την πλήρωση θέσεων Πρώτου Διορισμού και Προαγωγής. Αλλ' εν πάση περιπτώσει, είμαι της γνώμης, ενόψει των συνθηκών της παρούσας υπόθεσης ότι δηλαδή η κενή θέση ήταν θέση Προϊσταμένου του Τμήματος και η εφαρμογή του άρθρου 30 34(9) όσον αφορά "τις συστάσεις του Προϊσταμένου του οικείου Τμήματος" καθίσταται ανενεργός. Δεν καθίσταται αναγκαία η παρουσία του Γενικού Διευθυντή του Υπουργείου πολύ δε περισσότερο η παρουσία εκπροσώπου του Υπουργείου αφού πιθανά δεν προβλέπεται κάτι τέτοιο στο Νόμο.

Η Ε.Δ.Υ. είχε τις επιφυλάξεις της κατά πόσο ήταν νομικά ορθό να δεχθεί ως εκπρόσωπο του Υπουργείου το Διευθυντή του Τμήματος Αρχαιοτήτων ή κατά πόσο θα ήταν προτιμότερο να προχωρήσει η Επιτροπή χωρίς την παρουσία του Γενικού Διευθυντή ή άλλου εκπροσώπου του Υπουργείου και για το λόγο αυτό ζήτησε τη γνώμη του Γενικού Εισαγγελέα της Δημοκρατίας.

5

Παραθέτω αυτούσια την απάντηση του Γενικού Εισαγγελέα ημερομηνίας 8/8/1993:-

10

"Σε απάντηση της επιστολής σας με ημερομηνία 30 Ιουλίου 1993 και αρ. Φακ. 313/75 σας πληροφορώ ότι εν όψει της απόφασης στην Προσφυγή 1141/91, στην οποία αναφέρεσθε, θα μπορούσατε να αποφασίσετε, υπό τις περιστάσεις που εκτίθενται στην επιστολή σας, να προχωρήσετε στην πλήρωση της θέσης του Διευθυντή Τμήματος Οδικών Μεταφορών χωρίς την παρουσία εκπροσώπου του Γενικού Διευθυντή του Υπουργείου Συγκοινωνιών & Έργων, που κωλύεται να παραστεί.

15

Αποκλίνω όμως προς την άποψη ότι θα είναι ασφαλέστερο να δεχθείτε να παραστεί ως εκπρόσωπος του εν λόγω Υπουργείου ο Διευθυντής Τμήματος Αρχαιοτήτων, ο οποίος είναι ο μόνος Λειτουργός του Υπουργείου με Κλίμακα Α16 που δεν κωλύεται να παραστεί, και να αποδώσετε στη συμμετοχή του στην ενώπιον σας διαδικασία τόση βαρύτητα όση επιτρέπουν τα προβλήματα που προκύπτουν από το γεγονός ότι τα καθήκοντα και τα ακαδημαϊκά προσόντα του Διευθυντή Τμήματος Αρχαιοτήτων δε σχετίζονται με τις απαιτήσεις της υπό πλήρωση θέσης.

20

25

Πιστεύω, ότι η δεύτερη παράγραφος της επιστολής, ήταν αχρείαστη και οδήγησε σε λανθασμένες ενέργειες την Ε.Δ.Υ.. Η απάντηση δίνεται από την ίδια την επιστολή και συγκεκριμένα από τα εξής:-

30

"... και να αποδώσετε στη συμμετοχή του στην ενώπιον σας διαδικασία τόση βαρύτητα όση επιτρέπουν τα προβλήματα που προκύπτουν από το γεγονός ότι τα καθήκοντα και τα ακαδημαϊκά προσόντα του Διευθυντή του Τμήματος Αρχαιοτήτων δε σχετίζονται με τις απαιτήσεις της υπό πλήρωση θέσης."

35

40

Ουσιαστικά θεωρεί αναρμόδιο το Διευθυντή του Τμήματος Αρχαιοτήτων. Κι αν ακόμα θεωρηθεί ότι ήταν απαραίτητη η παρουσία εκπροσώπου του Γενικού Διευθυντή λόγω του ότι ο

5 ίδιος κωλυόταν, αυτή δεν θα ήταν οπωσδήποτε του Διευθυντή του Τμήματος Αρχαιοτήτων ο οποίος δεν είχε καθόλου γνώση ούτε των υποψηφίων ούτε των καθηκόντων και προσόντων της κενής θέσης. Πως λοιπόν ήταν δυνατόν, ο Διευθυντής του Τμήματος Αρχαιοτήτων, να κρίνει και να συστήσει τους υποψηφίους για τη θέση του Διευθυντή στο Τμήμα Οδικών Μεταφορών. Όπως φαίνεται και από τα πρακτικά των συνεδριάσεων της Ε.Δ.Υ., δόθηκε υπέρμετρη βαρύτητα στις κρίσεις και συστάσεις του εκπροσώπου της αρμοδίας αρχής.

10

Η προσβαλλόμενη απόφαση πρέπει ν' ακυρωθεί γιατί λήφθηκε από όργανο του οποίου η σύνθεση ήταν ελαττωματική δηλαδή συμμετείχε στην Επιτροπή Δημόσιας Υπηρεσίας πρόσωπο μη προβλεπόμενο από το Νόμο.

15

Η θέση της Νομολογίας του Ανωτάτου Δικαστηρίου είναι ξεκάθαρη πάνω στο θέμα αυτό. Ενδεικτικά αναφέρω την υπόθεση **Πετρίδης ν. Αρχής Βιομηχανικής Κατάρτισης** (1989) 3 Α.Α.Δ. 933.

20

Επειδή ο Διευθυντής του Τμήματος Αρχαιοτήτων ήταν στην κλίμακα Α16, αυτό και μόνο δεν ικανοποιεί το σκοπό του νομοθέτη τον οποίο είχε υπόψη του όταν συνέτασσε το άρθρο 34(9) και έγραφε για "συστάσεις του Προϊσταμένου του οικείου Τμήματος".

25

Η διοίκηση κατά την άσκηση της διακριτικής της εξουσίας πρέπει να καθοδηγείται από το νόμο και από ορισμένες γενικά παραδεκτές αρχές του διοικητικού δικαίου.

30

Στην υπό εξέταση υπόθεση η διοίκηση ενήργησε ενάντια στο νόμο και στην αρχή της χρηστής διοίκησης.

Ενόψει αυτής της κατάληξης δε θα ασχοληθώ με τους υπόλοιπους λόγους που έχουν προβληθεί για την ακύρωση της απόφασης.

35

Οι προσφυγές επιτυγχάνουν και η επίδικη απόφαση ακυρώνεται.

Οι καθ' ων η αίτηση να πληρώσουν £350.- έναντι των εξόδων των αιτητών στις πιο πάνω συνεκδικασθείσες προσφυγές.

*Οι προσφυγές επιτυγχάνουν με £350
έξοδα.*